

РЕШЕНИЕ

№ 22954

гр. София, 08.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1809** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на „Булстрой-Монтажи“ ЕООД, представлявано от управителя Ц. Й. К., чрез адв. К. А. от САК, срещу Решение № 4025 от 06.11.2025г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД 10045/25г. по описа на съда, Наказателно отделение, с което е изменено Наказателно постановление (НП) № СО-ОД-Ю-24-25КС-1271/07.06.2025г., издадено от кмета на Столична община, като е намален размера на имуществената санкция от 20 000 лева на 1 000 лева за нарушение по чл. 29а, ал. 1, т. 17 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО).

Депозирана е и частна жалба от кмета на Столична община, чрез процесуалния му представител адв. С. П. от САК, срещу Определение №74 от 08.01.2026г., постановено по същото дело, с което Столична община е осъдена да заплати на дружеството направени по делото разноски в размер на 1068 евро за адвокатско възнаграждение.

В касационната жалба срещу първоинстанционното решение са изложени доводи за неправилност на същото, издадено при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Оспорват се установяванията на фактите от районния съд относно състоянието на строителния обект към момента на проверката според

свидетелските показания на свидетелите М. и Й., както и се сочи допуснатото нарушение по чл.40, ал.2 от ЗАНН в хода на административното производство.

В частната жалба на кмета на СО срещу Определение №74 от 08.01.2026г са развити съображения за незаконосъобразност на това определение с мотив, че разпоредбата на чл.143 АПК не предвижда хипотеза, в която при изменено НП с наложено по-малко по размер наказание да намери приложение разпоредбата на чл.78а , ал.2 ГПК, тъй като намаляването на размера на глобата не е въпрос по същество и не следва да бъде приравнявано с уважената част на иска, макар и да е налице даване на повод за завеждане на делото. Позовава се и на Тълкувателно решение №3 от 08.04.1985г. Твърди се прекомерност на присъденото адв. възнаграждение.

В съдебно заседание – касаторът „Булстрой- Монтажи“ ЕООД, редовно призован, се представлява от адв. А., който поддържа и доразвива изложените в жалбата доводи. Прави искане за присъждане на разноски съобразно приложен договор и списък. Не взема становище по частната жалба на кмета на СО.

Ответникът по касационната жалба и частен жалбоподател – кмет на Столична община, редовно призован, не се явява, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба и неоснователност на частната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София–град, XXVI касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Софийски районен съд е изменил Наказателно постановление (НП) № СО-ОД-Ю-24-25КС-1271/07.06.2025г., издадено от кмета на Столична община срещу „Булстрой-Монтажи“ЕООД, като е намален размера на имуществената санкция от 20 000 лева на 1 000 лева за нарушение по чл. 29а, ал. 1, т. 17 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО). Въз основа събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, от решаващия съд е установено, че на 13.11.2024 г., около 11:30 часа е била извършена проверка от служители на Столичен инспекторат в [населено място], район Н., [улица]до [жилищен адрес] на строителен обект „жилищна сграда с подземни гаражи“ в УПИ VI- 2412, кв. 1а. При проверката служителите на СО установяват, че жалбоподателят е извършвал СМР без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизаци от строителния обект. За проверката е изготвен констативен протокол. На база на установените факти е издаден АУАН, след което и обжалваното наказателно постановление с № СО-ОД-Ю-24-25КС 1271/07.06.2025 г., издадено от кмет на Столична Община, с което за нарушение на чл.29а, 1, т. 17 от Наредбата, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл.154б, ал. 5 от Наредбата, на жалбоподателя е наложено адм.наказание в размер на 20 000 лева.

Горната фактическа обстановка съдът е установил от гласни доказателствени средства (показания на свидетели) и писмените доказателства по делото, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. При установените фактически обстоятелства, съдът е изменил наказателното постановление, като е намалил размера на имуществената санкция. Приел е, че при издаването на АУАН и НП не се установяват пропуски и съдържат всички съществени реквизити, посочени в чл. 42 - чл. 57 от ЗАНН –съставени са от компетентни органи, нарушението е описано ясно, като са отразени по непротиворечив начин датата, мястото, начинът на извършването му и нарушените разпоредби.

Пред настоящата инстанция от касатора не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

При провеждане на административнонаказателната процедура не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на наказателното постановление. Актът, както и наказателното постановление, са съставени в съответната форма и съдържат необходимите по ЗАНН реквизити. Както в АУАН, така и в НП е направено достатъчно подробно и ясно описание на нарушението и фактическите обстоятелства, при които е извършено. Не е налице неяснота относно вмененото на касатора противоправно деяние, съответно не е нарушено по никакъв начин правото му да организира и осъществи защитата си в пълен обем.

Не е налице нарушение на разпоредбата на чл.40, ал.2 от ЗАНН, което на самостоятелно основание да обоснове отмяна на НП. От приложените писмени обстоятелства се установява, че на дружеството е изпратена покана за съставяне на АУАН ССИ24-КП71-1911/21.11.2024г., съобщена му на 26.11.2024г. Дружеството не е излъчило представител, който да се яви на посочената в поканата дата за съставяне на АУАН, поради което същият е съставен в негово отсъствие.

Настоящият съдебен състав не споделя довода на касатора, че показанията на св. М. и Й. са противоречиви относно обстоятелството дали на строителния обект е съществувало устройство за измиване на ходовата част на строителни автомобили. И двамата свидетели не са установили наличието на устройство за измиване на ходовата част на същите, а различията им се отнасят до второстепенни обстоятелства- наличие на мокри следи по пътното платно, кални наноси и характеристики на настилката в зоната на входа Обстоятелството, че св.Й. е описал налична площ, засипана с инертен материал, не обосновава извод за наличие на устройство по смисъла на чл.29а, ал.1т.17 от Наредбата, тъй като описаната площ не е техническо съоръжение за измиване, нито от показанията му може да се направи такъв извод.

Не може да се тълкува в полза на наказаното дружество и обстоятелството, че въпросния ден на обекта не е изливан бетон, а единствено кофражни и армировъчни работи. Липсата на установено движение на строителни машини към момента на проверката не изключва задължението за осигуряване на устройство за измиване на ходовата част на строителната техника. Изпълнението на задължението по чл.29а, ал.1 т.17 от Наредбата не е поставено в зависимост от вида на моментните СМР или от наличието на конкретно установено движение на строителна техника. От снимката, приложена към Констативен протокол КП-24-0015003 от 10.04.2025г. се вижда строителен обект в активна фаза на изпълнение, като в зоната е налице

тежкотоварен камион, а зад гърба му се вижда и друг вид строителна техника. Настилката е земна и с видими следи от движение на тежкотоварни камиони. Нито от снимката, нито от останалите налични доказателства е въведено обстоятелство за съществуването на бетонова площадка, вана, рампа, водоустойчиво съоръжение или друго устройство за измиване на ходовата част на строителната техника.

Санкционната норма на чл. 154б, ал. 2 от Наредбата предвижда, че за нарушенията по чл. 29а, т. 3, т. 6, т. 7, т. 10, т. 11, т. 12, т. 13, т. 17, т. 19 и т. 20 имуществената санкция е в размер от 1 000 до 50 000 лв. за едноличен търговец или юридическо лице, като в процесния случай административно наказващия орган е определил санкция в размер на 20 000 лева, като съдът е изменил наложената такава в размер на 1 000 лв. Съдът намира, че не са налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН, тъй като деянието не съставлява по-малка степен на обществена опасност от сходните такива, за да се приеме маловажност на случая; макар и да не приема за законосъобразно извършеното редуциране с такъв размер на намаление, доколкото административният орган е изложил убедителни аргументи относно наличието на отегчаващи вината обстоятелства, които не предполагат определяне на санкция в минимален размер, съдът съобразява липсата на насрещна жалба и ограниченията на предметните предели на касационната проверка, които изключват влошаване положението на жалбоподателя.

С оглед гореизложеното касационния състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК.

По частната жалба на кмета на Столична община срещу Определение № 74 от 08.01.2026г.:

Частната жалба е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок от надлежна страна срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното определение Софийски районен съд е осъдил Столична община да заплати на „Булстрой-Монтажи“ ЕООД направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1068 евро, съобразно представените по делото доказателства за действителното им извършване. Неоснователно е възражението на частния жалбоподател, че при изменение на наказателното постановление единствено в частта относно размера на наложената санкция не се дължат разноски в полза на санкционираното лице. Съгласно чл. 63д, ал. 1 ЗАНН в производствата пред районния и административния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. На основание чл. 143, ал. 1 АПК, когато оспорването е уважено, разноските се възлагат върху административния орган. Изменението на наказателното постановление чрез намаляване на размера на наложената имуществена санкция представлява частично уважаване на жалбата срещу наказателното постановление, доколкото съдът е приел, че административнонаказващият орган неправилно е определил размера на санкцията. В този случай санкционираното лице е постигнало благоприятен резултат в производството и има право на присъждане на разноски съразмерно на уважената част от жалбата (в случая успеваемостта на жалбоподателя е 95%, което напълно съответства на редуцирано адвокатско възнаграждение в

размер на 2090лв. или 1068 евро). Неоснователно е и позоваването на Тълкувателно решение № 3 от 08.04.1985 г., постановено при действието на различна нормативна уредба. След измененията в ЗАНН и изричното въвеждане на чл. 63д ЗАНН въпросът за разноските в административнонаказателните производства се урежда чрез препращане към правилата на АПК, а при липса на специална уредба се прилагат общите принципи за отговорността за разноси съобразно изхода на спора. Неоснователно е и възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение. От данните по делото се установява, че договореното и заплатено възнаграждение е съобразено с фактическата и правна сложност на спора, проведените съдебни заседания и извършената процесуална защита. Размерът му не надхвърля значително минималните размери по приложимата към момента на сключване на договора Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения и не обосновава извод за прекомерност по смисъла на чл. 78, ал. 5 ГПК във връзка с чл. 144 АПК.

По изложените съображения обжалваното определение е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила, а частната жалба – без уважение.

С оглед изхода на спора по касационната жалба разноси на касатора не се дължат. Що се отнася до частната жалба, независимо, че е оставена без уважение, насрещната страна не е взела становище по нея и не са налице данни за извършени разноси във връзка със защитата срещу частната жалба, поради което разноси не следва да се присъждат.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXVI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4025 от 06.11.2025г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД 10045/25г. по описа на съда, Наказателно отделение.

ОСТАВЯ В СИЛА Определение № 74 от 08.01.2026г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД 10045/25г. по описа на съда, Наказателно отделение.

Решението е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: